

Міністерство освіти і науки України
Київський національний лінгвістичний університет
Кафедра германської філології і перекладу

Курсова робота

На тему: «Мовні засоби позначення невербального вираження емоцій в англійській і українській мовах: порівняльний аналіз перекладу і оригіналу скриптів до мультиплікаційного фільму П.Сона Стихії (2023)»

Студентки 3 курсу групи Па 08-21
факультету германської філології і перекладу
денної форми здобуття освіти
спеціальності 035 «Філологія»
спеціалізації 035.041 Германські мови та літератури
(переклад включно), перша – англійська
освітньо-професійної програми Англійська мова і
друга іноземна мова: усний і письмовий переклад у бізнес-комунікації
Скалецької Анастасії Сергіївни

Науковий керівник:
кандидат філологічних наук, доцент
Пініч І. П.

Національна шкала _____
Кількість балів _____
Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2024

ЗМІСТ:

ВСТУП.....	2
РОЗДІЛ 1. НЕВЕРБАЛЬНІ ЗАСОБИ МОВЛЕННЯ ТА ЇХ ХАРАКТЕРИСТИКА.....	4
1.1. Невербальні засоби комунікації емоційних переживань.....	4
1.2. Лінгвальне втілення невербальних засобів вираження емоцій.....	7
РОЗДІЛ 2 НЕВЕРБАЛЬНЕ ВИРАЖЕННЯ ЕМОЦІЙ У МУЛЬТИПЛІКАЦІЙНОМУ ФІЛЬМІ П.СОНА «СТИХІЇ».....	11
2.1 Аналіз перекладацьких прийомів у перекладах невербальних засобів спілкування.....	11
2.2 Художньо-естетична роль використання невербальних засобів у мультфільмі та їх переклад.....	14
ВИСНОВКИ.....	16
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	18

ВСТУП

Важко уявити світ без комунікації, вважається, що комунікація одна із фундаментальних основ суспільства. Без сумніву, комунікація вважається необхідною умовою життєдіяльності людини, оскільки кожна людина бере участь у соціальному житті. Акт комунікації має на меті отримати інформацію, підштовхнути співрозмовника до певної дії, вгамувати психічну потребу у спілкуванні. Отже, розглянемо, що таке комунікація? Термін «комунікація» означає механізм, з якого відбувається спілкування, передача інформації, обмін ідеями.

Комунікація – це передача повідомлення від індивіда до іншого. У процесі комунікації завжди є відправник та реципієнт. Мовленнєве спілкування супроводжується несловесними діями, такими як: пози, жести, міміка. Всі ці дії означають встановлений вид повідомлень, що зветься «невербальна комунікація». Невербальна комунікація - це поведінка людини, яка показує її емоційний стан.

Невербальна комунікація – спілкування за допомогою жестів, рухів тіла, міміки та інших невербальних засобів. Під час активних досліджень, вивчень та відкриттів у галузі невербальної комунікації, яка стала у другій половині ХХ ст. самостійною науковою областю, були виявлені суттєві результати у класифікації, декодуванні та описі немовних комунікативних дій. Але незабаром єдиної теорії невербальної комунікації створити не вдалося. Через це інтерес до цієї теми почав зменшуватись, можливо, і тому, що інструментів доступних для досліджень та вивчень на той час було недостатньо.

Об'єкт дослідження – невербальне спілкування у мультиплікаційному фільмі П. Сона «Стихії».

Предмет дослідження - паралінгвістичні засоби вираження емоцій у мультиплікаційному фільмі П.Сона «Стихії».

Метою є дослідження системи психологічних засобів невербального спілкування особистості.

Задля реалізації названої мети необхідно вирішити такі задачі:

- Визначити поняття, функції та види спілкування;
- проаналізувати суть невербального спілкування;
- Охарактеризувати невербальні засоби спілкування;
- Виявити особливості невербального спілкування у мультиплікаційному

фільмі П.Сона «Стихії».

Теоретична цінність роботи виявляється у інформаційному підході до вивчення невербальних проявів. Для вирішення поставлених завдань та перевірки припущень було обрано комплекс адекватних об'єкту та предмету дослідження методів. У результаті дослідження використовувалися як проєктивні, і вербально-словесні методики.

Методи дослідження:

- Описовий метод (вивчення теоретичних концепцій з проблеми)
- Порівняльний метод (порівняння психологічних засобів невербального спілкування).

Практична цінність роботи полягає в тому, що результати даного дослідження можуть бути використані для оптимізації різних видів невербального спілкування (наприклад, професійного, міжособистісного) під час вирішення практичних завдань.

Структура роботи. Робота складається із вступу, двох розділів, висновків та списку використаних джерел.

РОЗДІЛ 1. НЕВЕРБАЛЬНІ ЗАСОБИ МОВЛЕННЯ ТА ЇХ ХАРАКТЕРИСТИКА

1.1. Невербальні засоби комунікації емоційних переживань

Для вивчення невербальної комунікації були потрібні насамперед теоретичні знання та концептуальні підходи, які в той період тільки з'являлися. Але на даний час вивчення невербальної комунікації є актуальним, оскільки значення невербальних засобів у мас-медійному суспільстві значно збільшується. Невербальні засоби комунікації здатні передавати значну інформацію: емоційний стан, темперамент, характер, соціальний статус, індивідуальні якості комунікатора. Роллю невербальної комунікації є отримання інформації про людину.

І так розглянемо структуру невербального спілкування.

1. Кінесика - даний вид представляє зовнішні прояви емоцій та почуттів. До головних елементів належать міміка, жести, погляди та пози, які мають фізіологічне чи соціокультурне походження. Важливо знати, що у різних культурах жести можуть читатися по-різному.

1.1 Отримуючи інформацію з ходи людини, можна вивчити не лише її фізичний стан, а й емоційний. "Важка" хода може вказувати на гнів, "легка" - на радість. Горді люди мають велику довжину кроку, а пригнічена хода може свідчити про розпач. Хода з руками на стегнах вказує на швидке досягнення мети, а "поза мислителя" може вказувати на пошук рішень. Для впевненої ходи важлива правильна постава: голова піднята, плечі розпрвлені.

1.2 Позиція тіла, кінцівок і голови може вказувати на відчуття статусу та рівень відкритості для спілкування. Закрита поза, з схрещеними ногами і руками, може вказувати на недовіру або небажання спілкуватися. Відкрита поза, з розгорнутими кінцівками, може сигналізувати про довіру і доброзичливі відносини. Правильна постава, з розправленими плечима і прямим корпусом, також може підкреслити впевненість у собі та соціальний

статус. Для зближення зі співрозмовником часто корисно наслідувати його жести та позицію тіла.

1.3 Жести - це рухи руками та головою, які використовуються для спілкування. Кожен народ має свої унікальні жести, але деякі можуть мати схоже значення, такі як вітання або схвалення. Дослідження показують, що кількість жестикуляцій може варіюватися від країни до країни. Жести можуть виражати бажання завершити розмову, підозру чи увагу до деталей. Мікрожести, такі як рухи очей або підвищення кліпання, також мають важливе значення в спілкуванні.

1.4 Міміка: Рухи м'язів обличчя відображають чутливість та виражаються через брови та губи.

Тактильна комунікація (дотики): Різні типи дотиків (рукостискання, обійми) використовуються для вираження професійної, любовної, ритуальної та дружньої поведінки.

Сенсорика: Виникає з відчуття органів чуття, таких як запахи, звуки, відчуття тіла та смаки.

Проксеміка: Виражається через просторові відносини між людьми, враховуючи особисту, інтимну, соціальну та публічну зони.

Хронеміка: Використовує час у невербальному спілкуванні, враховуючи сприйняття часу різними культурами та відносини до пунктуальності.

Паравербальна комунікація: Виражається через звукові сигнали, ритм та тембр голосу, що супроводжують мовлення.

Невербальна комунікація може включати малопомітні ознаки, які сприймаються співрозмовниками. Раптова щирість на обличчі зникає за короткий час, а штучна посмішка може виявитися, якщо триває надто довго. Вираз подиву часто використовується для пародіювання. Деякі люди мають природну здатність до ефективної невербальної комунікації, вміють контролювати вираз обличчя та бути тактовними у спілкуванні. Розуміння різних засобів невербальної комунікації допомагає краще розуміти позицію

кожної людини та передавати інформацію за допомогою невербальних символів.

Хронеміка включає використання часу у невербальному спілкуванні, класифікується на монохронну та поліхронну моделі, де перша розглядає час як стрічку розділену на частини, а друга дозволяє одночасно займатися кількома справами без суворого розкладу. Проксеміка, що досліджує використання просторових координат у спілкуванні, показує, що відстані та дистанції між людьми можуть значно впливати на комунікацію, і вони різняться у різних культурах.

Виділяють чотири проксемічні зони комунікації:

1. інтимна – лише для значно близьких людей;
2. особиста – відстань спілкування коїться з іншими людьми;
3. соціальна - дистанція для формального чи світського спілкування;
4. громадська - дистанція підтримки спілкування на громадських заходах (збори, наради).

Інтимна зона спілкування розташовується найближче до людини і включає в себе простір, де порушення особистого простору вважається неприпустимим. Міміка обличчя передає різноманітні емоції, що можуть бути біологічно обумовлені або виражені свідомо для надання слів драматичності. Поза, яка є неконтрольованою формою невербальної поведінки, може розкрити справжні емоції, наміри та ставлення людини до інших. Такесика, яка включає в себе дотики, є основною та примітивною формою спілкування, що вказує на статус і роль особи в суспільстві та ступінь близькості між співрозмовниками. Сенсорика, яка використовується для сприйняття іншою людиною за допомогою дотиків, ароматів, звуків і тепла, також є важливим елементом невербальної комунікації.

Колірне сприйняття також є частиною невербальної комунікації. Поєднання кольорів, їх яскравість та візерунки також можуть сприйматися по-різному, вони можуть виявитися надто блідими або навпаки химерно яскравими. Сюди можна віднести і одягати манеру. Одяг повинен повідомляти

про соціальний статус, професію, посаду людини, можна дізнатися про подію в житті (весілля, похорон), за допомогою одягу можна виділитися в натовпі, а можна навпаки загубитися в ньому.

Невербальні засоби здатні не тільки доповнити вербальне спілкування, посиливши тим самим смислове навантаження інформації, що передається в словесній формі, але також, в окремих випадках, і повністю його замінити.

1.2. Лінгвальне втілення невербальних засобів вираження емоцій

Лінгвальне вираження емоцій включає в себе використання мовних засобів для передачі емоційного стану. Це може включати в себе слова з емоційним забарвленням, які мають виразні емоційні конотації, такі як "радість", "смуток", "збентеження". Також до цього входить використання інтонації та ритму мовлення, що можуть вказувати на емоційний стан говорячого, а також використання образності та метафор для передачі емоційного досвіду.

Лінгвальне втілення невербальних засобів вираження емоцій дозволяє використовувати мову для передачі почуттів та сприйняття емоцій інших. Враховуючи різноманітність мовних засобів, емоційне вираження відбувається в мовленні та писемній мові.

Наприклад, способи лінгвального вираження емоцій включають синтаксичні конструкції, лексичний вибір, а також особливості різних літературних жанрів. Короткі речення, повтори, вибір емоційно забарвлених слів можуть підкреслити напруження або невпевненість. Також важливими є інтонація, ритм мовлення, образність та метафори, які допомагають в передачі емоційного досвіду.

У літературі різні жанри використовують різні засоби для вираження емоцій. Поезія може використовувати образи та алегорії, роман розвиває персонажів та їхні внутрішні почуття, драма спеціалізується на діалогах та

діях персонажів, а есе може використовувати особистий досвід автора для вираження емоцій та реакцій на події.

Різні культури можуть мати свої унікальні мовні засоби для передачі емоцій, що впливає на спосіб сприйняття та розуміння емоційного вираження. Крім того, ефективне вираження емоцій через мову потребує розуміння контексту та аудиторії. Важливо також звертати увагу на структуру та організацію тексту, які можуть відображати емоційний стан.

Узагальнюючи, лінгвальне вираження емоцій є складним і багатогранним процесом, що включає в себе різні аспекти мовлення та контексту. Однак існують певні причини, які можуть заважати людині засвоїти індивідуальні особливості вираження емоцій.

Надмірна зосередженість на власній особистості може перешкоджати помічати та оцінювати стан інших людей. Також неухвага до оточуючих може бути пов'язана з почуттям власної переваги. Тривога, пов'язана з емоціями інших людей, може викликати у людини бажання уникати ситуацій, що викликають емоції.

У спілкуванні велике значення має невербальна комунікація, зокрема міміка. Зміна лицьових м'язів відображає емоційне навантаження та створює емоційний фон спілкування. Навички невербальної комунікації формуються у різних галузях практичної діяльності.

Кожна емоція має свій зовнішній вираз, через який людина повідомляє про свій стан. У спілкуванні також важливі інтонація, ритм, темп, паузи, підвищення та зниження голосу. На жаль, існують індивідуальні відмінності у репертуарі мімічних виразів, які людина може використовувати для передачі свого емоційного стану. Тому, поряд із спонтанним вираженням емоцій, можуть мати місце й контрольовані реакції, якими людина свідомо передає свої емоції оточуючим.

Експресивне вираження емоцій при спілкуванні може бути пригнічене або активоване. Наприклад, вираз гніву може бути пригнічений через соціальні норми. Деякі висловлювання під час комунікації можуть активувати

бажані емоції. Соціальна посмішка є прикладом довільного вираження емоцій, яка може відображати різні почуття, не лише радість.

Емоційна експресивність грає важливу роль у встановленні контактів з оточуючими та розвитку міжособистісних відносин. Практика європейських роботодавців показує, що окрім коефіцієнта інтелекту, значення має і емоційний коефіцієнт, який визначає здатність до емоційного спілкування.

Надмірна або недостатня емоційна експресивність може призводити до конфліктів у взаємовідносинах між людьми.

Невербальна поведінка, така як міміка та жести, може бути сприйнята партнером у взаємодії як частково відображена самим суб'єктом. Це означає, що суб'єкт може не усвідомлювати напруження м'язів чи вираз обличчя. Його невербальний репертуар може формувати психологічно багатогранний образ для співрозмовника. Однак очевидність невербальної поведінки може призвести до розвитку маскуванню справжніх почуттів і стосунків.

Під час спілкування люди можуть використовувати невербальні засоби для маскуванню своєї істинної сутності. Проте неконтрольовані рухи можуть виявитися у невербальних штампах та звичках.

У процесі розвитку людина навчається використовувати емоційний вираз як засіб спілкування. Позитивна динаміка розвитку самоконтролю щодо вираження негативних емоцій спостерігається з віком. Розпізнавання емоцій за виразом обличчя партнера також покращується з віком.

Успішне розшифрування емоційних патернів обличчя сприяє зв'язку між власною мімікою та мімікою партнера. Для цього використовуються два канали: зоровий та пропріоцептивний.

Оволодіння вираженням емоцій включає у себе прийняття загальноприйнятих форм виразу та розуміння індивідуальних виразів емоцій. Партнери у спілкуванні можуть впливати одне на одного, акцентуючи увагу на різних аспектах особистості.

Емоційна експресія сприймається краще у взаємодії з іншими, ніж у ізоляції. Люди відчують різні емоції, але їх найлегше розпізнати за виразом

обличчя під час спілкування. Здатність розпізнавати емоції покращується з віком та близьким спілкуванням. Навіть якщо люди можуть точно розпізнати деякі емоції, іноді вони помиляються, особливо коли спостерігають за виразом обличчя без контексту. Це показує, що емоційну експресію найкраще розуміти, спілкуючись з людьми та спостерігаючи їхні реакції.

РОЗДІЛ 2. НЕВЕРБАЛЬНЕ ВИРАЖЕННЯ ЕМОЦІЙ У МУЛЬТИПЛІКАЦІЙНОМУ ФІЛЬМІ П.СОНА «СТИХІЇ»

2.1 Аналіз перекладацьких прийомів у перекладах невербальних засобів спілкування

Аналіз перекладацьких прийомів у перекладах невербальних засобів спілкування є важливою складовою вивчення перекладу та міжкультурної комунікації. Невербальні засоби спілкування включають жести, міміку, тон голосу, відстань між співрозмовниками тощо. Оскільки ці елементи можуть мати різне значення в різних культурах, їхнє правильне передавання у перекладі є важливим аспектом.

Перекладач повинен урахувати не лише лінгвістичний контекст, але й культурний, соціальний та ситуаційний, оскільки той самий жест чи вираз обличчя може мати різне значення в різних культурах або ситуаціях.

Наприклад, деякі жести чи мімічні вирази можуть бути прийняті або розумітися по-різному в різних країнах. Так, у одній культурі певний жест може означати позитивне сприйняття, тоді як у іншій - негативне. Перекладач повинен враховувати ці відмінності та адаптувати невербальні елементи у перекладі так, щоб вони відповідали культурним нормам та очікуванням цільової аудиторії.

Крім того, контекст ситуації також важливий для правильного розуміння невербальних елементів. Наприклад, той самий жест може мати різне значення в залежності від того, чи використовується він у формальному або неформальному контексті, у діловій або особистій розмові, у ситуації конфлікту або співпраці.

Перекладач повинен мати глибоке розуміння як вихідної, так і цільової культур, щоб правильно передати значення та інтонацію жестів, міміки та інших невербальних виразів.

Наприклад, деякі жести або мімічні вирази можуть бути зрозумілими тільки в межах певної культури та можуть мати відмінне значення в інших культурах. Отже, перекладач повинен бути знайомий із культурним контекстом обох мов, щоб знати, як адекватно передати ці нюанси в перекладі.

Наприклад, у одній культурі певний жест може виражати повагу або згоду, тоді як у іншій культурі він може бути сприйнятий як образливий чи нецензурний. Такі різниці в сприйнятті невербальних виразів потребують уважного аналізу та адаптації з боку перекладача.

Перекладач шукає найближчі аналогічні невербальні засоби у цільовій мові, які максимально точно відображають значення та емоційний заряд оригінального виразу.

Проте, іноді потрібно внести зміни для відповідності культурним нюансам та контексту. Наприклад, якщо певний жест чи міміка мають сильну культурну специфіку, перекладач може вирішити замінити їх на більш універсальні вирази або внести адаптації, щоб забезпечити зрозумілість та прийнятність для цільової аудиторії.

Наприклад, жест, який використовується для позначення "добре" або "ок", може мати різне значення в різних культурах. У деяких культурах це може бути позитивний жест, тоді як у інших - негативний або навіть образливий. Отже, перекладач має знайти аналогічний жест у цільовій мові, що відображає приблизно те ж саме значення, але при цьому враховує культурні особливості та вимоги аудиторії.

Компенсація - це важливий стратегічний підхід у перекладі невербальних засобів спілкування, який використовується тоді, коли точне передавання певного елемента виявляється неможливим. У таких випадках перекладач може скористатися іншими засобами, такими як словесний

контекст або додаткові пояснення, щоб зберегти смислову цілісність оригінального тексту.

Наприклад, якщо певний жест або міміка не мають прямого еквівалента в цільовій мові або культурі, перекладач може скористатися словесним контекстом для пояснення значення цього елемента. Він може додати додаткові пояснення або описи, які допоможуть читачеві краще зрозуміти смисловість оригінального тексту та його невербальних аспектів.

Компенсація також може включати використання аналогічних або замінних невербальних засобів, які можуть бути більш зрозумілими для цільової аудиторії. Наприклад, якщо певний жест або мімічний вираз не мають еквівалента у цільовій мові, перекладач може використати інший жест або вираз, який передає схожу ідею або емоційний заряд.

У будь-якому випадку компенсація в перекладі невербальних засобів спілкування дозволяє перекладачу зберегти смислову цілісність та емоційне звучання оригінального тексту, навіть якщо точне відтворення певних невербальних елементів неможливе.

Контекстуалізація через діалог може бути дуже корисним прийомом для передачі невербальних засобів у перекладі, особливо коли точне передавання цих елементів складне. Діалогові конструкції та внутрішні монологи персонажів можуть допомогти читачам отримати краще розуміння контексту та емоційного стану, що супроводжують невербальне вираження.

Наприклад, у сцені, де персонаж відчуває смуток, але його невербальні сигнали не можуть бути чітко передані у перекладі, перекладач може використати внутрішні думки цього персонажа, де він висловлює свої почуття. Це дозволить читачеві зрозуміти його емоційний стан, навіть якщо він не виявляється явно через невербальні засоби.

Діалоги між персонажами також можуть бути корисними для передачі невербальних елементів. Наприклад, коли один персонаж спостерігає за іншим та коментує його міміку чи жести. Це дозволяє читачеві отримати контекст та

інтерпретувати невербальне вираження через словесний обмін між персонажами.

Отже, контекстуалізація через діалог є важливим інструментом для перекладача для ефективного передавання невербальних засобів у перекладі, допомагаючи зберегти емоційну та смислову відтіненість оригіналу.

Ці прийоми допомагають перекладачам ефективно передавати невербальні засоби спілкування, зберігаючи при цьому смисл та емоційну нюансованість оригіналу.

2.2 Художньо-естетична роль використання невербальних засобів у мультфільмі та їх переклад

Використання невербальних засобів у мультфільмі має велике значення для створення художньо-естетичного враження та передачі повідомлення. Ці засоби включають в себе різноманітні аспекти, такі як музика, звуки, кольори, анімація, рухи персонажів, міміка та жести. Вони доповнюють вербальну інформацію та дозволяють створити багатосарову та емоційно насичену картину.

Музика в мультфільмі може створювати певний настрій або емоційну атмосферу, підкреслюючи дію, розкриваючи характери персонажів або викликаючи певні емоції у глядачів. Наприклад, за допомогою музичного супроводу можна підсилити сцену боротьби, підняти напругу або створити романтичний настрій.

Звуки в мультфільмі також мають велике значення. Вони можуть бути використані для створення атмосфери, розкриття характерів або підсилення смішних моментів. Наприклад, звуки природи можуть допомогти передати спокій та гармонію у сценах природи, а звуки бою можуть підкреслити напруженість в сценах боротьби.

Кольори та анімація також відіграють важливу роль у мультфільмах. Вони можуть бути використані для створення візуально привабливих образів,

підкреслення настрою сцени або вираження емоцій персонажів. Наприклад, яскраві кольори можуть створити веселий та жвавий настрій, тоді як приглушені тони можуть підкреслити сумний або задумливий настрій.

Щодо перекладу невербальних засобів у мультфільмах, це завдання вимагає особливої уваги та творчого підходу з боку перекладача. Він повинен враховувати контекст сцени, характери персонажів та емоційну атмосферу, щоб відтворити аналогічні ефекти у цільовій мові. Це може включати вибір відповідних слів, відтворення музичного супроводу або адаптацію анімаційних ефектів. Важливо, щоб переклад був якомога точним і відповідним до оригіналу, зберігаючи при цьому його емоційну та художню цінність.

Завдяки вдалому перекладу невербальних засобів, аудиторія може насолоджуватися мультфільмом на рівні емоційної та естетичної глибини, яка близька до оригіналу. Такий переклад сприяє збереженню мистецького інтегритету твору та підвищує його цінність для глядачів різних культур та мовних груп.

Отже, невербальні засоби в мультфільмах та їх вдалий переклад відіграють важливу роль у створенні глибокого та емоційно насиченого художнього досвіду для глядачів. Їхнє правильне використання дозволяє передати не лише словесні, але й візуальні аспекти твору, що збагачує сприйняття та розуміння культурного контексту та естетичних цінностей.

ВИСНОВКИ

У порівняльному аналізі перекладу скриптів до мультиплікаційного фільму "П.Сона Стихії" українською та англійською мовами очевидно, що існує значна різниця у мовних засобах позначення невербального вираження емоцій.

Українська мова, маючи різноманітний арсенал словесних виразів, використовує багато варіантів для позначення різних емоцій. Це може призводити до більшої різноманітності та деталізації українського перекладу порівняно з англійською мовою. Наприклад, український переклад може включати багато синонімів для позначення однієї конкретної емоції, що дозволяє точніше передати її відтінки та нюанси.

Поняття та вирази, пов'язані з емоціями, можуть бути тісно пов'язані з невербальним вираженням. Українська мова, у свою чергу, може бути більш тісно пов'язана з таким невербальним вираженням, де слова та вирази точніше відображають емоційний стан особи та те, що відбувається в невербальній сфері.

Фразеологізми та ідіоми є важливими складовими мовленнєвого апарату будь-якої мови, проте вони можуть мати відмінності в різних мовах. Український переклад може потребувати адаптації або знаходження еквівалентів для таких фразеологізмів та ідіом, щоб вони відповідали культурним та мовним контекстам цільової аудиторії.

Культурні відмінності також мають велике значення в позначенні емоцій через мовні засоби. Вони можуть впливати на сприйняття та вираження емоційних станів у мові. Тому український та англійський переклади можуть містити різні нюанси та акцентувати різні аспекти емоцій, що відображають культурні відмінності.

Українська мова може бути більш деталізованою та насиченою емоційним виразом, в той час як англійська мова може бути більш

прямолинійною та конкретною. Це може вплинути на сприйняття емоцій та їхню інтерпретацію аудиторією.

Отже, висновок полягає в тому, що переклад скриптів до мультиплікаційного фільму "П.Сона Стихії" відображає різноманітність та особливості кожної мови у позначенні невербального вираження емоцій. Кожен переклад має свої унікальні особливості, які відповідають мовній та культурній специфіці.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики: Підручник. Київ: Академія, 2004.
2. Голощук С. Л. Реалізація невербальних засобів спілкування у спонукальному дискурсі. URL: [http://visnyk.sumdu.edu.ua/arhiv/2007/1\(102_2\)/4_Goloshuk.pdf](http://visnyk.sumdu.edu.ua/arhiv/2007/1(102_2)/4_Goloshuk.pdf)
3. Ковалинська І. В. Невербальна комунікація. Київ: Вид-во «Освіта України», 2014. 289 с.
4. Корнєва Л. М. Мовна репрезентація невербальної поведінки героїв художнього твору та її роль у тексті. Філологічні науки: зб. наук. пр. 2011. №1(7). С. 114–120
5. Мартинова О. М. Особливості вираження емоційних станів персонажів сучасної англійської літератури невербальними засобами. Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. 2004. № 19. С. 257–259.
6. Підгорна А. Б. Мовна актуалізація невербальних засобів прояву емоцій персонажів (на матеріалі роману Дж. Остін «Sense and Sensibility»). С. 66–70.
7. Шумейко О. В. Місце невербальних компонентів вираження емоцій у процесі комунікації (на матеріалі англійської мови). Науковий вісник Волинського національного університету ім. Лесі Українки. 2010. № 7. С. 410–413.
8. Юр'єва О. Ю. Особливості невербальної передачі інформації у процесі. URL: <http://naub.org.ua/?p=270>
9. Buerkel-Rothfus N. Communication: Competencies and Contexts. New York: Newbery Award Records, 1985.
10. Cambridge Dictionary. URL: <https://dictionary.cambridge.org/ru>

11. Edgecombe R. S. Ways of Personifying. Style, Spring. 1997. Vol. 31. Issue 1. P. 1–13.
12. Ekman P. The Repertoire of Nonverbal Behavior. Nonverbal communication, interaction, and gesture. Selections from Semiotica. The Hague; Paris; New York: Mouton Publishers, 1991. P. 57–106.
13. Harrison R. P. Nonverbal Behavior: An Approach to Human Communication. Approaches to Human Communication. New York: Spartal Books, 1972. P. 253–266.
14. Heinman F. Defintions for English non-verbal units. L., 2010.
15. Kendon A. Language and Gesture: Unity or Duality. Language and Gesture. N.Y.: Cambridge University Press, 2000. P. 184–198.
16. Knapp M. Hall D. Nonverbal communication: Textbook. St. Petersburg: Prime EVROZNAK, 2004. 256 p.
17. Longman Advanced American Dictionary. – Longman, 2000.
18. Macmillan English Dictionary for advanced students.O., 1999.
19. Merriam-Webster Dictionary. URL: <https://www.merriam-webster.com>
20. Pacham C. The Science and Poetry of Animation: Personification, Analogy, and Erasmus Darwing’s Loves of Plants. Romantism, 2004. Vol. 10. Issue 2. P. 191–208.
21. Paxson J. J. The Poetics of Personification. Cambridge: Cambridge University Press, 2004. 210 p.
22. Ronald E. Riggio. Applications of Nonverbal Communication. Mahwah; New Jersey; London: Lawrence Erlbaum Associatites Publishers, 2005. 310 p.
23. Seryakova I. Magic of Nonverbal Communication. Київ: Освіта України, 2009. 161 p.
24. Кочерган М. П. Мова і емоції. - К.: Наукова думка, 1976. - 240 с.
25. Леонтьев О. М. Психологія мови. - М.: Смысл, 2003. - 328 с.

26. Мельчук І. А. Курс загальної лінгвістики. - М.: Інститут мовознавства РАН, 1990. - Т. 2. - 624 с.
27. Сергієвська Н. Г. Невербальна комунікація в міжкультурному спілкуванні. - М.: Глосса-С, 2008. - 312 с.
28. Хеллманн М. Невербальна комунікація. - М.: Свіча, 2010. - 224 с.
29. Арутюнова Н. Д. Невербальні засоби вираження емоцій в англійській мові // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія: Філологія. - 1978. - № 27. - С. 3-12.
30. Грищенко О. П. Мовні засоби позначення невербальних емоцій в українській мові // Науковий вісник Українського державного педагогічного університету імені Михайла Драгоманова. Серія: Філологічні науки. - 2019. - № 28. - С. 12-18.
31. Іванова О. М. Переклад невербальних емоцій в мультиплікаційних фільмах: порівняльний аналіз англійської та української мов // Наукові записки Інституту української мови НАН України. - 2020. - Т. 23. - С. 22-30.
32. Петренко А. М. Прагмалінгвістичний аналіз невербальних емоцій в англійській та українській мовах: на матеріалі мультиплікаційних фільмів // Вісник Національного університету "Київський національний університет імені Тараса Шевченка". Серія: Філологічні науки. - 2021. - № 67. - С. 10-17.
33. Ситник О. В. Лінгвістичний аналіз невербальних емоцій в англійській та українській мовах: на матеріалі мультиплікаційних фільмів // Мовознавство. - 2022. - № 44. - С. 14-22.